

POSTANOWIENIE

Dnia 17 grudnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Dziergawka

w sprawie A.A.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 17 grudnia 2024 r.,

na posiedzeniu bez udziału stron,

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania orzeczenia

Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 5 marca 2024 r.,

sygn. akt IX Ka 509/23, zmieniającego wyrok

Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie z dnia 21 grudnia 2022 r., sygn. akt XIV K 3/21,

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

postanowił

nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Obrońca skazanego A.A. w złożonej kasacji wniósł o wstrzymanie wykonania orzeczenia Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 5 marca 2024 r., sygn. akt IX Ka 509/23, zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie z dnia 21 grudnia 2022 r., sygn. akt XIV K 3/21. W uzasadnieniu tego wniosku obrońca wskazał, iż kasacja jest zasadna, a nadto podniósł, iż skazany z uwagi na stan zdrowia złożył już wniosek o odroczenie wykonania kary

pozbawienia wolności, okoliczności te, jego zdaniem, uzasadniają wstrzymanie wykonania wyroku.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek obrońcy skazanego nie jest zasadny i nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 532 § 1 k.p.k. w razie wniesienia kasacji Sąd Najwyższy może wstrzymać wykonanie zaskarżonego orzeczenia, jak i innego orzeczenia, którego wykonanie zależy od rozstrzygnięcia kasacji. Treść tego przepisu nie określa przesłanek wstrzymania wykonania orzeczenia, jednakże możliwość jego wstrzymania, jak wynika z utrwalonego w tym zakresie orzecznictwa ma charakter wyjątkowy i stanowi odstępstwo od zasady określonej w art. 9 § 2 k.k.w. Przepis ten jednoznacznie wskazuje, że orzeczenie staje się wykonalne z chwilą jego uprawomocnienia. Zatem wstrzymanie wykonania orzeczenia, jako instytucja o charakterze wyjątkowym, może nastąpić przy jednoczesnym spełnieniu dwóch warunków, to jest wystąpienia sytuacji oczywistej zasadności zarzutów kasacyjnych oraz wykazania przez wnioskodawcę, że dalsze wykonywanie orzeczenia mogłoby wywołać wyjątkowo dolegliwe i nieodwracalne dla skazanego skutki (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 8 lutego 2022 r., sygn. akt II KO 111/21; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 października 2021 r., sygn. akt V KK 415/21).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt przedmiotowej sprawy, nie przesądzając wprawdzie ostatecznego wyniku postępowania kasacyjnego, wskazać należy, że żadna z powyższych przesłanek nie zachodzi. W pierwszej kolejności wskazać należy, że subiektywne przekonania o trafności stawianych zarzutów, nie mogą prowadzić do wstrzymania wykonania prawomocnego wyroku. Sąd Najwyższy dokonując wstępnej analizy stawianych zarzutów, na potrzeby

niniejszego postępowania incydentalnego, uznał, że żaden ze stawianych zarzutów nie przesądza o oczywistej wadliwości wyroku sądu odwoławczego.

Natomiast zawarte w uzasadnieniu wniosku okoliczności dotyczące stanu zdrowia skazanego, są związane z postępowaniem wykonawczym i mogą stanowić podstawę ewentualnego wniosku o odroczenie wykonania kary lub przerwę, który jak wskazuje obrońca został złożony, nie mogą jednak być wystarczającą przesłanką do zastosowania instytucji uregulowanej w art. 532 § 1 k.p.k.

Uwzględniając powyższe Sąd Najwyższy stwierdził zatem, że w stosunku do skazanego A.A. nie zachodzą wystarczające podstawy do zastosowania nadzwyczajnej instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k., skutkującej wstrzymaniem wykonania wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 5 marca 2024 r., sygn. akt IX Ka 509/23, zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie z dnia 21 grudnia 2022 r., sygn. akt XIV K 3/21.

W tej sytuacji, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[WB]

r.g.